

T.C.

Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
İktisat Anabilim Dalı

Yüksek Lisans Tezi

YENİ-RİCARDOCU SERMAYE VE BÖLÜŞÜM KURAMININ GENEL BİR DEĞERLENDİRMESİ

Hamza KADAH
15921003

Danışman
Doç. Dr. Murat PIÇAK

Diyarbakır 2019

ÖZET

İktisadi sorunların daha iyi anlaşılması ve daha etkili çözümlerin geliştirilebilmesi için iktisat tarihinin ve iktisadi düşüncenin geçirdiği dönüşümün doğru bir biçimde anlaşılması önemli bir ön koşuldur. Bu çalışmanın amacı, Neo-klasik sermaye ve bölüşüm teorisi ile yeni-Ricardocuların bu teoriye yönelttikleri eleştirileri açıklamak; bu eleştirilerin geçerliliği, etkileri ve eleştirmenlerin Neo-klasik teoriye alternatif bir yöntem geliştirme noktasında ne kadar başarılı olduklarını saptamaktır. Bu bağlamda, Quesnay'ın görüşlerinden başlayarak Smith, Malthus ve Say'ın değer, sermaye, üretim ve bölüşüm konusundaki Klasik yaklaşımları ve 19. yüzyıl'ın hâkim görüşleri olan Ricardo ve Marx'ın öne sürdükleri tezler açıklanmıştır. Ayrıca Neo-klasik teorinin ortaya çıkışı, rasyonellik ve Marjinalizm kavramları ile bu kavramların iktisat teorisinde neden olduğu değişim açıklanmış; Piero Sraffa'nın, bu teoriye yönelik eleştirileri ile temelleri atılan yeni- Ricardocu sermaye ve bölüşüm kuramı incelenmiş ve son olarak 'Cambridge Sermaye Tartışmaları'na değinilmiştir.

Gerek Sraffa'nın iktisat metodolojisinde Klasik yönetime geri dönüşü öneren eleştirileri, gerek Cambridge tartışmalarına katılan diğer eleştirici iktisatçıların katkıları, her ne kadar Neo-klasik teoriye alternatif olabilecek nitelikte kapsamlı bir iktisat teorisi oluşturulması için yeterli olamasa da; eski Klasik düşünörlere önyargıyla bakmayan, geniş kapsamlı bir literatür oluşmasını sağlamıştır. Ortaya çıkan yeni yaklaşımlar bir bütöünün parçaları gibi günün birinde bir araya getirildiğinde; tıpkı Neo-klasik teorinin gelişim sürecinde yaşandığı gibi, bütöncöl bir iktisat teorisi oluşturma şansına her zaman sahip olacaktır.

Anahtar sözcükler

Sermaye, Emek, Üretim, Bölüşüm, Yeni-Ricardoculuk

ABSTRACT

It is an important prior condition to be understood transformation of economic thought properly to make economic problems understand better and develop more efficient solutions. The aim of this study is to explain the Neo-classical capital and distribution theory and the criticisms of Neo-Ricardians to this theory; the validity and impact of these criticisms and how critics have succeeded in developing an alternative method for Neo-classical theory. In this context, starting from opinions of Quesnay, to Smith, Malthus and Say's classical approaches of value, capital, production and distribution theories; and the theses of Ricardo and Marx, which was dominant opinions of the 19th century, were explained. Moreover, the rise of Neo-classical theory, the concepts of rationality and marginalism, the evolution in economics caused by these concepts were explained; and the Neo-Ricardian capital and distribution theory which based on sraffa's criticism were examined and finally, Cambridge capital controversies which began with criticism of this theory, were mentioned.

Although both the critics of Sraffa's suggestion of return to the classical method in the methodology of economics and the contributions of other critical economists who participated in the Cambridge capital controversies were not sufficient to create a comprehensive economic theory that could be an alternative to Neo-classical theory; they have led to the creation of a comprehensive literature that does not prejudice the old classical thinkers. When new approaches are brought together as parts of a whole; they will always have the chance to create a holistic theory of economics, just as it has been in the development process of the Neo-classical theory.

Keywords

Capital, Labour, Production, Distribution, Neo-Ricardianism